

normer, regler og organisation i forbindelse med luftfartøjer, personale, luft-ruter og hjælpetjeneste i alle forhold, hvor en sådan ensartethed kan lette og forbedre luftfarten.

I dette øjemed skal organisationen for international civil luftfart antage og, efterhånden som det måtte blive påkrævet, ændre internationale normer og anbefalede fremgangsmåder og bestemmelser vedrørende:

(a) Efterretningssystemer og luftfartshjælpe midler, herunder afmærkning på jorden;

(b) kendemærker for lufthavne og landingspladser;

(c) lufttrafikregler og trafikkontrol;

(d) udstedelse af certifikater til mekanikere og andet trafik tjenstgørende personel;

(e) luftfartøjers luftdygtighed;

(f) registrering og identificering af luftfartøjer;

(g) indsamling og udveksling af meteorologiske oplysninger;

(h) rejsejournaler;

(i) luftfartskort;

(j) told- og indrejsebestemmelser;

(k) nødstedte luftfartøjer og undersøgelse af ulykkestilfælde;

såvel som sådanne andre anliggender angående sikkerheden, regelmæssigheden og effektiviteten i luftfarten, som efterhånden måtte vise sig egnede.

Artikel 38.

Afvisninger fra internationale normer og forholdsregler.

Enhver stat, der ikke anser det for muligt i enhver henseende at antage nogen sådan international norm eller metode eller at bringe sine egne forskrifter eller metoder i fuld overensstemmelse med en international norm eller forholdsregel, efter at denne er blevet ændret, eller som anser det for nødvendigt at indføre forskrifter eller metoder, der i en bestemt henseende afviger fra de, der er fastsat ifølge internationale normer, skal straks give organisationen for international civil luftfart underretning om forskellene mellem dens egen praksis og den ifølge internationale normer fastsatte. I tilfælde af ændringer i internationale normer skal enhver stat, der ikke foretager de for-

nødne ændringer i sine egne forskrifter eller metoder, underrette rådet herom inden 60 dage efter antagelsen af ændringen i den internationale norm, eller meddele, hvilke skridt den agter at foretage sig. I ethvert sådant tilfælde skal rådet straks underrette de øvrige stater om den forskel, der består mellem ét eller flere punkter i en international norm og den pågældendes stats egen hertil svarende praksis.

Artikel 39.

Påtegning på beviser og certifikater.

(a) Når der for et luftfartøj eller en del deraf består en international norm for luftdygtighed eller ydeevne, som i en eller anden henseende ikke er opfyldt på tidspunktet for bevisets udstedelse, skal dets luftdygtighedsbevis påføres eller vedføjes en fuldstændig fortegnelse over de punkter, der ikke efterkommes.

(b) Enhver person, der er indehaver af et certifikat, som ikke fuldt ud opfylder de ifølge den pågældende internationale norm fastsatte betingelser med hensyn til sådanne certifikater, skal have sit certifikat påført eller vedføjet en fuldstændig fortegnelse over de betingelser, der ikke opfyldes.

Artikel 40.

Gyldigheden af påtegnede beviser og certifikater.

Luftfartøjer eller personel, der har således påtegnede beviser eller certifikater, må ikke deltage i international flyvning, medmindre de har tilladelse fra den eller de stater, hvis territorium passerer. Registreringen eller benyttelsen af sådanne luftfartøjer eller med certifikat forsynede luftfartøjsdele i en anden stat end den, i hvilken certifikatet oprindeligt er udstedt, afgøres af den stat, i hvilken luftfartøjet eller delen er indført.

Artikel 41.

Anerkendelse af bestående normer for luftdygtighed.

Bestemmelserne i nærværende kapitel skal ikke finde anvendelse på luftfartøjer og luftfartøjsudstyr af typer, hvis mønster er blevet forelagt den pågældende stats kompetente myndigheder til godkendelse